

[Merethe Due Jensen]

gere forsinkelse til følge. Jeg vil gerne anbefale, at man finder frem til en fleksibel ordning eller en dispensationsmulighed, afhængigt af årsagen til regnskabsforsinkelsen eller regnskabsindsendelsens forsinkelse.

I øvrigt vil vi gerne tilsige lovforslaget en positiv behandling i udvalget.

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for den konstruktive tone, debatten er holdt i. Jeg vil gerne starte med hr. Kim Behnke. Jeg synes, man må kvittere for – og have respekt for – den linje, der er i Fremskridtspartiets politik, hvor man står som forsvarer for almindelige borgeres berettigede forventninger til større institutioner og større virksomheder og kræver en kvalitet i det job, der udøves af ledelsen og bestyrelsen i virksomhederne.

Jeg er glad for, at der er en positiv vilje til at drøfte forslaget, således som det foreligger i dag. Jeg mener, at jeg kan svare bekræftende på hr. Kim Behnkes spørgsmål: at der netop – for nu at bruge hr. Kai Dige Bachs eget udtryk – er tale om – hvad skal vi sige? – en midlertidig opdragende indsats over for erhvervslivet. Det er jo netop således, at lovforslaget er tilrettelagt på den måde, at de eneste, vi kommer efter – hvis jeg må bruge den frase – de eneste, vi har sanktioner over for, de eneste tilfælde, hvor vi vil bede revisor om yderligere oplysninger, jo er tilfælde, hvor selskabsledelsen forsømmer sit ansvar, altså hvor selskabets ansvarlige ledelse, bestyrelsen – det vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm – har ansvaret og selskabsledelsen i øvrigt. Det er bestyrelsen, der er ansvarlig for, at regnskaberne er indsendt, og at de lever op til de krav, som man må stille til et regnskab. Det er kun i tilfælde af, at man overtræder bestemmelserne groft gentagne gange, at det kan komme på tale at anvende f.eks. det, jeg har kaldt en parkeringsbøde, i forbindelse med for sent indsendte årsregnskaber.

Det er naturligvis også således, at hvis der er bestyrelsesmedlemmer, der har gjort en indsats for at leve op til lovens krav, kan disse bestyrelsesmedlemmer fritages for at skulle betale den pågældende afgift.

For så vidt angår det spørgsmål, der er stillet fra hr. Kai Dige Bachs og hr. Erik Larsens side vedrørende adgangen til at indhente oplysning

ger hos revisor, er der jo tale om en adgang, der eksisterer i selskabslovene og bogføringsloven, og den udvides nu også til årsregnskabsloven. De erfaringer, der findes i øjeblikket, er erfaringer, der går på, at når man anmoder om at få de oplysninger tilstillet, som man har krav på fra myndighedernes side, er praksis den, at så gør selskabsledelserne selvfølgelig det, at de indleverer disse oplysninger. Det er meget sjældent, det er nødvendigt at pålægge revisor pligt til at indlevere oplysninger.

Men det er vigtigt at påpege, at såfremt selskabsledelsen ikke lever op til sin pligt: at søge for, at man lever op til lovgivningens krav i forbindelse med aflevering af årsregnskaber, så er det revisors pligt at tage fornødent forbehold i revisionspåtegningen, og dér bliver der nu mulighed for også i årsregnskabsloven at anmode revisor om at levere de oplysninger, som kan være nødvendige for at bedømme, om der er en overtrædelse af årsregnskabsloven.

Jeg mener, at der her er tale om helt grundlæggende nødvendige ændringer i lovgivningen, således at man kan leve op til det, som har været Folketingets intention igennem et års tid, hvor man har behandlet aktieselskabsloven og lignende opstramminger på selskabslovsområdet: at sikre en højere regnskabsstandard, sikre en bedre leven op til lovgivningens krav fra virksomhedernes ledelsers side.

Man kan sige, at de sanktionsbestemmelser, de skærpede bestemmelser, der ligger i lovforslaget her, ophæver sig selv, i samme øjeblik selskaberne lever op til de krav, som samfundet berettiget må stille.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvor mange ressourcer vi skal sætte af til denne stikprøveundersøgelse, som jo er et resultat af en betænkning, som Folketingets Erhvervsudvalg skrev, jeg tror, det var i december måned sidste år, er der altså tale om, at det i forbindelse med udarbejdelsen af finansloven er skønnet, at der kan blive tale om ca. 30 årsværk. Om det bliver præcis det tal, vi får på finansloven, når den bliver vedtaget, tør jeg ikke sige, men der er tale om så godt et skøn som muligt.

Det er imidlertid således, at regeringen naturligvis er helt bevidst om, at dette tal helst skal køres ned. I samme øjeblik der bliver tale om en højere overholdelsesgrad med hensyn til de krav, vi stiller til årsregnskabslovgivningen, er det meningen, at vi også kan se på, om